

PAROCHIE VAN DE H. MARTINUS te Groningen

(Oud-Katholieke parochie voor Groningen, Friesland, Drenthe en de Noordoostpolder)

Parochiebrief 17-2-2023 No. 2023.3. (74)

Inhoud:

1. Van de pastoor
2. Naar Pasen toe en van Pasen uit – overweging
3. Vastenactie 2023 – weeskinderen in Oost Congo
4. Het nieuwe tabernakel
5. Diocesane livestreamvieringen
6. Hoe wij vieren
7. Thuiscollecte
8. Veilige kerk
9. Agenda vieringen
10. Contact

1. Van de pastoor

Onze *eerstvolgende viering* is *zondag 19 februari*. Op deze zevende en laatste zondag na Epifanie lezen we uit de Bergrede van Jezus zijn *oproep tot volmaaktheid*. Een evangeliegedeelte waarin Jezus op het eerste gezicht het onmogelijke van ons vraagt. Maar het is geen oproep om een supermens te worden die superieure daden van naastenliefde stelt, maar het is zijn oproep om de goddelijke volmaaktheid – en dat is Gods liefde voor alle mensen – “kwaden en goeden, rechtvaardigen en onrechtvaardigen” – in ons leven te weerspiegelen.

De *tweede collecte* in deze viering zal bestemd zijn voor *hulp* aan de door de aardbeving in *Turkije en Syrië* getroffen mensen.

Tabernakel

Bij de inrichting van onze kerk in 2013 was er geen geld voor een tabernakel, een kastje waarin de ciborie met geconsacreerde hosties die na de eucharistieviering zijn overgebleven, worden bewaard. Het nogal forse barokke 18e eeuwse tabernakel dat aan onze parochie was geschonken, paste niet bij de nieuwe kerkinrichting en wordt daarom niet gebruikt. De gevonden oplossing was om de ciborie op een tafel in één van de hoeknissen te plaatsen. Dit was echter niet een ideale oplossing en in tegenstelling met de zorgvuldigheid waarmee in de katholieke traditie de geconsacreerde hosties worden bewaard. Sinds mijn komst naar Groningen in 2019 was ik op zoek naar een passende

oplossing. Er deden zich een aantal mogelijkheden voor (uit een gesloten ziekenhuiskapel, het laten vervaardigen van een klein houten kastje etc.), maar geen daarvan bleek uiteindelijk geschikt.

Via het Catharijneconvent kwam ik in contact met de beheerder van de inventaris van gesloten rooms-katholieke kerken in Enschede. Daar leek een bij de inventaris van onze kerk passend tabernakel aanwezig te zijn, die men graag om niet aan een andere katholieke parochie wilde afstaan. Toen Maarten en ik die wilden ophalen, bleek die niet alleen vergeleken met de foto zwaar tegen te vallen, maar het was bovendien letterlijk zo zwaar dat het niet te vervoeren was. Maar gelukkig stond daarnaast een lichte houten tabernakelkast in een stijl die het beste is te omschrijven als een vorm van Art deco en verwant aan de Amsterdamse School, meer of minder de stijl waarin onze kerk is gebouwd en waarvan in ons interieur de ramen getuigen. Dat tabernakel konden we om niet mee nemen. Bovendien kregen we daarbij nog een fraaie kleine zilveren monstrans! (daarover in een volgende parochiebrief).

De tabernakelkast is door de goede zorgen van Maarten opgeknapt en zal a.s. zondag op zijn plaats worden gezet. Aan het einde van de eucharistieviering zullen we dit tabernakel toewijden aan de dienst van God. Hieronder treft u – met foto - ook nog een verslag van Maarten over het werk dat hij aan het tabernakel heeft verricht.

Aswoensdag

De veertigdagen op weg naar Pasen beginnen op *Aswoensdag 22 februari*. In onze parochiekerk is er dan om *19.30 uur* een eucharistieviering met daarin de *zegening en oplegging van de as*.

In het kort houdt dit het volgende in:

terwijl de priester het as op het hoofd van iedere gelovige strooit, zegt hij tegen ieder afzonderlijk: "Gedenk, mens, dat je stof bent en tot stof zult wederkeren". Deze uitspraak confronteert ons met onze beperktheid en onze stoffelijkheid, onze sterfelijkheid.

Aan het slot zegt hij dan tot iedereen "Bekeer u en geloof in het Evangelie". Deze tekst uit het evangelie verwijst naar de oproep waarmee Jezus in Galilea zijn prediking begon (Marcus 1, 15).

Als teken van berouw en vasten komt het gebruik van as in de Bijbel vaak voor. De boeteling strooide zich as over het hoofd.

De as is het overblijfsel van verbrande palmtakken, die het jaar daarvoor gebruikt werden bij de palmprocessie op Palmzondag. (*Neemt u zondag uw oude palmtak mee? Dan kan die op Aswoensdag verbrand worden.*)

Bij het verbranden van de palmtakjes van het vorig jaar, legt de priester de nadruk op het kwade in het leven van de gelovige (= zondigheid) dat moet worden verbrand. Dat is de bekering (= anders leven) waartoe christenen worden uitgenodigd. Tijdens deze viering staan we even stil bij de dood, om vervolgens voluit aandacht te hebben voor de kansen om een nieuw leven (= vruchtbaarheid) op te bouwen.

Dit ritueel is een prachtige en zinvolle vorm van bezinning en uiting van onze boetvaardigheid en daarmee een goede voorbereiding op Goede Vrijdag en Pasen.

Voor de **vastenactie** ten behoeve van weeskinderen in Oost Congo verwijs ik u graag naar een artikel hieronder.

Alle goeds gewenst en een hartelijke groet,

Wietse van der Velde, pastoor

2. Op weg naar Pasen.

Vanaf volgende week woensdag 22 februari - Aswoensdag - zijn wij in de Kerk "officieel" op weg naar Pasen. Pasen kun je, net als ieder ander feest, niet zonder goede voorbereiding vieren. Aan Pasen gaat een tijd van bezinning vooraf, bezinning op de weg, ook op de lijdensweg van de Heer en bezinning op ons gedrag, op onze houding. Opnieuw gaan wij Pasen vieren. Ook al is het niet de eerste keer, toch zal het ook deze keer weer nieuw zijn. In de voorbereidingstijd voor Pasen wordt ons weer duidelijk, dat ons leven een leven is naar Pasen toe en van Pasen uit.

Naar Pasen toe...

De weg naar Pasen, de enige weg naar Pasen, loopt langs het kruis. Pasen is niet zomaar te bereiken, los verkrijgbaar. Het is de gekruisigde Heer, die is opgestaan. Aan Pasen gaat Goede Vrijdag, gaan lijden en dood vooraf,

Dat betekent voor ons gelovige denken over deze dingen, dat dit denken niet ontspringt aan een overwinningsroes. En ook niet dat wat aan Pasen voorafging er niet meer toedoet. Ons denken en geloven zal altijd vanuit het kruis moeten beginnen. Geloven is niet simpel in het daglicht verkeren, maar weet hebben van de nacht die aan de dag voorafgaat.

Dat betekent dus ook dat de overwinning op lijden en dood niet vanzelf spreekt. De genade, het nieuwe en het eeuwige leven die God ook ons schenkt, is bevochten aan het kruis. Daar heeft zich dat geheim voltrokken – wat wij alleen maar aarzelend

kunnen overdenken en stamelend onder woorden kunnen brengen – dat God ons via het donker en de dood van het kruis, het leven en het licht van Pasen wil schenken. Wie in Christus gelooft is gehoorzaam aan de geboden. Bekeert zich steeds opnieuw van zijn heilloze wegen en komt tot inkeer. De liturgie van de Veertigdagentijd is daar vol van. Daarom is het in de veertig dagen naar Pasen toe goed om na te gaan, hoe wij eigenlijk leven, wat voor ons werkelijk telt in ons leven. Dat kan op verschillende manieren gebeuren: door een kritische blik op het eigen leven, door vasten, misschien zelfs wel door het sacrament van de verzoening.

Als wij Pasen in ons leven willen ervaren, met onze werkelijkheid willen verbinden, dan moeten wij ons bewust zijn dat Pasen verbonden is met kruis en graf. Want wat wij ook aan goeds in ons leven mogen ervaren en hoe dankbaar wij daarvoor ook mogen zijn, toch weten wij dat ellende en dood in deze, in onze wereld zijn. In ons persoonlijk leven, maar ook op wereldschaal. Wij weten van moeilijke en pijnlijke situaties door ziekte en menselijk onvermogen. De televisie heeft ons in de afgelopen weken geconfronteerd met de aardbeving op Turkije en Syrië niet alleen met een haast onvoorstelbare verwoesting, maar vooral met onpeilbaar leed, met de dood. Pasen kan alleen met ons leven worden verbonden als wij ons realiseren, dat aan de opstanding van Christus zijn lijden en sterven vooraf is gegaan, er onlosmakelijk mee is verbonden.

Daarom leven wij altijd naar Pasen toe. Er naar toe omdat wij het leven van Christus overwegen, die in gehoorzaamheid aan God alles heeft volbracht wat menselijk is, ons leven, onze dood. Wij leven naar Pasen toe, omdat wij ook zelf ernst willen maken met onze geloofsgehoorzaamheid en omdat er zoveel lijden en dood is in onze wereld.

Van Pasen uit...

Vanaf haar begin is de Kerk van Christus op de vroege zondagmorgen bijeen gekomen, om de opstanding van Christus te vieren. Elke week viert de Kerk dat de Heer is opgestaan en dat Hij leeft. Wij hebben - om het zo te zeggen - Pasen al in de rug. Wij vieren elke zondag Pasen als een tegengif tegen onze moedeloosheid en wanhoop, tegen alle lijden en de overweldigende dood in. Zondag is een belijdenis van een andere werkelijkheid, van een nieuwe schepping, van een weg terug naar God. Je zou kunnen zeggen door op zondagochtend naar de kerk te gaan, toont een mens zich tegendraads en onaangepast, is hij getuige en zinnebeeld van iets dan niet kan. Let wel van iets wat fysiek niet kan. Want wie staat er nu op uit de dood? Let wel iets wat logisch niet kan. Want wie kan er van opstanding spreken te midden van zoveel dood en lijden?

Pasen is niet als een volgend bedrijf dat vanzelfsprekend zou volgen in het grote drama, het toneelstuk dat eerst ellende, lijden en dood heeft laten zien. Nee, Pasen is het onvoorspelbare, het niet inpasbare, het onwaarschijnlijke en onverwachte. Het is een ingreep van de Heer God zelf. Want de dood kan Hem – het Leven – niet houden.

Naar Pasen toe en van Pasen uit

Tussen die twee bewegingen in speelt zich ons menselijke, ons geloofsleven af. Wij kunnen ons niet onttrekken aan onze menselijke ervaringen van ellende, lijden en dood. Dat is onze situatie. En tegelijk weten wij van die andere werkelijkheid, die hier

haaks op staat en er niet zomaar mee is te verbinden, maar die er wel mee verbonden moet worden. Het leven is sterker dan dood, Goede Vrijdag gaat over in Pasen. Vanuit de wekelijkse Paasviering wens ik u een gezegende weg naar Pasen toe.

Wietse van der Velde, pastoor

Gebed op weg naar Pasen

O God, kom ons te hulp
in de mist van ons bestaan,
niet om te ontsluiten
alle geheimen van hemel en aarde,
alle vragen te beantwoorden,
alle raadsels op te lossen,
maar om onze ogen te openen
voor de baan van licht
die uw Zoon is gegaan
door het duister heen
en om ons de moed te geven
hem te volgen op zijn woord.

Uit: Wim van der Zee, Zondagswoorden.

3. Vastenactie 2023 – weeskinderen in Oost Congo

De opbrengst van de Vastenactie is bestemd voor het nieuwe gezamenlijke project van de IAKDM (internationale verband van oud-katholieke commissies en werkgroepen die zich met missie en diaconaat bezighouden waaronder Missie Sint Paulus). Het betreft het Tumaini-project voor de opvang van (wees)kinderen in Goma in Oost Congo.

In en rondom de stad Goma in het oosten van DR Congo leven veel vluchtelingen in kampen of geïmproviseerde onderkomens, sommigen al vele jaren. Zij zijn gevluht voor gewelddadige aanvallen door gewapende groepen in Oost-Congo. Dorpen werden aangevallen, vee werd gestolen. In juli 2022 is er ook nog eens een vulkaanuitbarsting geweest die nog meer slachtoffers geëist heeft en mensen uit hun huizen heeft verdreven.

Onder de ontheemde vluchtelingen zijn veel getraumatiseerde vrouwen en (wees)kinderen. Omdat de mensen naar de steden gevluht zijn, wordt het land niet meer bewerkt en is er gebrek aan voedsel. Ondervoeding is wijdverbreid: bijna de helft van de kinderen onder de 5 jaar in Goma lijdt aan chronische ondervoeding, 4,6% aan ernstige en levensbedreigende ondervoeding.

De organisatie ASDIG, opgericht door Claudaline Muhindo en haar man Desiré, een priester die later Anglicaanse bisschop werd (foto van dit echtpaar hier boven), ondersteunt de vluchtelingen met verschillende projecten. Het doel is hen hoop te geven, perspectieven te openen door hen ambachten te leren en hen te ondersteunen met voedsel, medische zorg en advies. De eerste doelgroep waren verkrachte vrouwen, die via ASDIG de kans kregen om het vak van kleermaker te leren waardoor ze inmiddels een klein inkomen kunnen genereren. Ook het probleem van ondervoeding is aangepakt en er is een school voor (wees)kinderen gebouwd. Er is dus al veel gedaan maar er blijft nog veel te doen.

Claudaline met kinderen van haar weeshuis

Het Tumaini-project steunt 75 (wees)kinderen zodat zij gratis naar school kunnen. In het Tumaini-centrum worden één keer per week maaltijden voor de kleinere kinderen gekookt en aan de moeders, die vaak ook honger lijden, worden pakjes met basisvoedingsmiddelen gegeven. Er wordt kleding beschikbaar gesteld en psychologische ondersteuning en gezondheidszorg gegeven. Sommige gezinnen kunnen een kleine bijdrage leveren in de kosten.

De vraag is groot en hulp is dringend nodig. De bestaande gebouwen zijn krap en aan renovatie en uitbreiding toe. De schaarse middelen en de stijgende prijzen voor bouwmaterialen vertragen de bouw van de broodnodige kamers voor de school. Maar ook de psychologische begeleiding, de medische zorg en het bereiden en bezorgen van voedsel aan de vele behoeftige kinderen en moeders kost geld. Claudaline leidt het project in Tumaini, ondanks dat haar man in 2020 overleden is. Gelukkig wordt zij ondersteund door vrijwilligers en leerkrachten.

Helpt u ook mee Claudaline te ondersteunen zodat zij haar belangrijke werk kan blijven doen?

Amersfoort, Bisschoppelijke Bureau

4. Het nieuwe tabernakel

o +WE+ HEBBEN EEN TABERNAKEL

Wietse vond een tabernakel en hij was al een poosje op zoek. Ik vond het eerst onnodig, want het maakt de ruimte van onze Groningse kerk nog voller terwijl de architectuur vraagt om ruimte aangezien de fraaie ruimtewerking anders in het gedrang komt. Maar, we verhuren veel en dat ons heiligste dat in de ciborie wordt bewaard zomaar los en kwetsbaar staat is ook weer bezwaarlijk en dat weegt toch zwaarder.

Het was een tabernakel uit de gesloten Sint Jan in Enschede. Maar bij ophalen: wat een loeizwaar gevaarte: niet te tillen, dus dat kon niet doorgaan. Bovendien was het te zeer beschadigd en zou opknappen wel een hoop gaan kosten. En oei, wat was ie lelijk! De foto was veel mooier, ook al was dat niet doelbewust zo gedaan, maar dat heb je soms. We zagen een ander kastje ernaast staan en ik dacht dat het ook een tabernakel was, maar waarschijnlijk is het een kastje voor de heilige oliën. Donker eikenhout, mooi klein, eenvoudige maar mooie art deco, dus niet te druk en dat zou best wel eens goed kunnen passen. Die werd het.

Thuis dat kastje maar eens flink onder handen genomen, zodat stof aan binnen- en buitenkant werd weggehaald en hij weer eens goed in de was kwam. Er bovenop een horizontaal kruis met vier gelijke armen en vrij dik en een gaatje bovenop in het midden. Bij navraag was niet bekend wat erop gezeten had. Maar ja, het meubeltje is eenvoudig en je moet niet krijgen dat koorleden hun partituren erop gaan leggen omdat het bescheiden toont. Of hùn brood... .

Er moest dus een balletje op en goudkleurig zodat het bij de voorkant past die belegd is met messing. Dat is uitgezaagd met de woorden *Tu Rex Gloriam, Christe*: Gij, Koning der Heerlijkheid, Christus. De achtergrond is fraai groen. Zo'n bolletje verwijst onder andere naar God en oneindigheid, maar ook naar de wereld. Jezus is geestelijk koning van de wereld, dus dat past wel. Op afbeeldingen zie je ook overeenkomstig die symboliek wel dat het Jezuskind een bol vasthoudt. Het kastje vraagt er ook op één of andere manier om.

Het tabernakel in zijn nieuwe glorie – geolied en gepoetst en met een “gouden” bolleteje – in de keuken van Nieuwe Pekela.

Bolletjes gezocht... en besteld: lichtgekleurd hout en onbewerkt. Wachten op levering, want goedkoop, uit China. Toen ze er waren begon het gepuzzel. Dat had ik maar even uitgesteld, want: hoe krijg je er een pin in zodat ie recht staat? Een scheef balletje zou potsierlijk zijn en een averechts effect hebben. Zoeken geblazen in verstand, geheugen

en in alle verzamelde spullen die nooit weggegooid worden. Groot huis, en waarom vol: nou, daarom. Ik vond een boorstandaard van mijn vader die ik nooit had gebruikt en mijn vader is ergens in de jaren negentig al overleden. Minstens vijftig jaar oud. 'Doe toch weg als je het niet gebruikt', hoor ik veel mensen denken en zeggen en misschien u ook wel. De ijzeren glijstaven moesten wel ontroest worden, maar dat lukte goed met 000 staalwol uit het laatje met schuurpapier en vijlen. De eerste stap was dus gezet: het werk hoefde niet duur uitbesteed te worden.

Er moest een standaardje komen om het bolletje recht te laten staan om het gaatje erin te kunnen boren. Een oud oranje deksel paste bijna in het gat van de boorstandaard. Een ooit op straat gevonden tie wrap vulde de overgebleven ruimte op: 't kon staan. Het deksel uit de verzameling die eigenlijk al nodig naar de container voor de blindengeleide honden had gemoeten was al handig gebleken, anders was die hulpstandaard er niet en wat moet je dan... . Maar, hoera, er waren ook nog blauwe dopjes van de koffiemelk waar het balletje perfect in paste! Die hebben een markering in het midden, maar die oranje niet: volgend probleem dat opgelost moest: 't midden bepalen. Vinnik lastig, maar 't lukte met enig gepruts en geknoei. Gaatjes gemaakt èn die moesten wijder èn toen een dun schroefje met contraemoertje erin die voldoende fixeerden. Balletje stond hopelijk stevig genoeg. Nou ja: boortje en pinnetje zoeken: spijkertjes uit 't ouwe spijkers doosje? Nee: toch maar een dunne, keiharde RVS houtschroef inkorten. En die tie wrap: toch nog teveel geschuif. Dus allemaal mini schroefjes rondom het oranje dekseltje priegelen. En als die nou makkelijk bleven zitten: dat moest dus tweemaal want met een onverhoedse beweging lagen ze plots onder het dekseltje. Wietse met z'n grote handen dat kleine bolletje vasthouden nadat ik met een proefballetje had geoefend met boren. Helemaal scheef, toch. Met vereende krachten was dat, piépkleine, gaatje een feit! O, en we hadden ergens nog een beetje goudverf.

Er waren meerdere bolletjes gekomen en die moeten dus maar als reserve dienen: je weet nooit en wie wat bewaart... .

Ons nieuwe tabernakel is dus een stukje Te Deum, het lofprijst Onze Heer. De text erop "Tu Rex Glorïae, Christe: Christus, Gij, Koning der Heerlijkheid" is de eerste regel van het tweede couplet van het 'Te Deum', een van oorsprong 4e-eeuwse lofzang die de Heilige Drie-Eenheid als hoogste vreugde en verlossing verheerlijkt en waarin de Heer wordt aangeroepen als verlosser der wereld en waarin die verlossing wordt afgesmeekt. Wij zingen het in onze kerk voornamelijk tijdens de oudejaarsvespers wanneer de hostie in de monstrans ter aanbidding wordt uitgesteld.

Het is, zoals gezegd, een bescheiden kastje, maar er is een even bescheiden verwijzing naar de mystiek die wij in ons hart, ons verstand en leven vorm geven door telkens in liturgische bijeenkomsten onze afstemming te versterken. Die verwijzing zit in dat simpele bolletje. Het spreekt onze innerlijke afstemming op zijn minst op onderbewust niveau aan. Het duidt op het overstijgende karakter van Jezus en van God, en daarbij van wijsheid en schoonheid, van harmonie, rechtvaardigheid en genade.

5. Diocesane livestreamvieringen

Iedere zondag en op de belangrijkste feestdagen wordt voor het aartsbisdom Utrecht een *livestreamuitzending* om 10.00 uur vanuit de *kathedrale kerk te Utrecht* verzorgd. Op de landelijke website van de OKKN www.OKKN.nl kunt u de link aanklikken.

6. Hoe wij vieren

In juni 2022 zijn alle coronamaatregelen die het kerkelijk leven beperkten vervallen. Dit betekent voor onze manier van vieren het volgende.

1. De 1,5 meter afstand komt te vervallen.

2. Een vaste zitplaats is niet meer nodig.

N.B. Door het flexibele karakter van de zitplaatsen in de kerk, is het voor iedereen die dat wenst mogelijk om de anderhalve meter afstand te bewaren.

3. Een mondkapje hoeft niet meer gedragen te worden.
4. Bij het uitwisselen van de vredegroet kan men elkaar met het geven van een hand, een hoofdknik of een lichte buiging “vrede” wensen.
5. De heilige communie wordt onder twee gedaanten uitgereikt. Hygiëne blijft ook hier een rol van betekenis spelen. Het drinken uit de kelk wordt echter in onze parochie nog niet gedaan. De kelk wordt door een assistent vastgehouden. U kunt dan de hostie in de wijn dopen. Het blijft de persoonlijke keuze van iedere communicant om de heilige communie onder één of twee gedaanten te ontvangen.

Wietse van der Velde, pastoor

7. De ‘thuiscollecte’

U kent allemaal dit zinnetje uit de afkondigingen: *“De collecte tijdens het offertorium is bestemd voor het mogelijk maken van onze vieringen”*... Onze vieringen zijn gelukkig hervat, maar nog niet iedereen durft het aan naar de kerk te komen of men is om andere

redenen verhindert de viering bij te wonen. En toch gaan de kosten gewoon door. Het Bisschoppelijk Bureau herinnerde ons, juist vanwege die doorgaande kosten, de inkomsten uit de thuiscollecten daarom niet te vergeten. Terecht natuurlijk. Verschillende parochies hebben verschillende oplossingen. Wij stellen voor om het simpel te houden. En dat is dat u gewoon af en toe een bedrag overmaakt op de bekende bankrekening van de kerk.

Rekeningnummer van de parochie is:

NL12INGB0003941884 t.n.v. Oud-Katholieke parochie v.d. H. Martinus te Groningen,
onder vermelding van 'thuiscollecte'.

Dan weet Christa wat de bestemming is. (Bijkomend voordeel van overmaken is ook nog dat het daarmee aftrekbaar is van de belastingen).

8. Veilige kerk

De OKKN hanteert een actief beleid om een veilige kerk te waarborgen. Alle informatie hierover is te vinden op de website: <https://oudkatholiek.nl/organisatie/veilige-kerk/>

9. Agenda vieringen

Vieringen in Groningen, parochiekerk van de H. Martinus, Witte de Withstraat 2:
vieringen iedere 1^e, 3^e en 5^e zondag van de maand om 11.00 uur.

Voor de vieringen met *Kerst, de Goede Week en Pasen* en eventuele andere bijzondere vieringen: zie de agenda in de parochiebrieven voorafgaande aan die dagen.

Vieringen Grace Church (van de Anglicaanse gemeenschap):

iedere 2^e en 4^e zondag van de maand om 10.30 uur in onze kerk.

Eucharistievieringen Friesland, Caeciliakerk, Tsjerkepaed 26, 9081 AT Lekkum.

Iedere eerste zaterdag van de maand om 19.00 uur

10. Contact

Oud-Katholieke parochie van St. Martinus te Groningen

deservitor (waarnemend *pastoor*):

can. drs. Wietse van der Velde,

Jan R. Stuustraat F8,

9663 SE Nieuwe Pekela

tel. 0597 221080/06 481 99 493

secretaris

mevr. Renée Lokman

mail: secretaris@groningen.okkn.nl

contactpersoon Friesland:

dhr. Pieter van Hes

mail: ptvhes@xs4all.nl

